

Kevin O'Day

inscenizacja i choreografia

foto. arch. prywatne

Amerikanin Kevin O'Day urodził się w Arizonie. W 2002 r. został dyrektorem artystycznym Nationaltheater Mannheim Ballett, który zmienił nazwę na Kevin O'Day Ballett NTM. W latach 2013–2016 był dyrektorem baletu i zastępcą dyrektora operacyjnego. Na początku sezonu 2018/2019 zajmował stanowisko artysty rezydenta w Tanzcompany Würzburg w Mainfranken Theater Würzburg. Jako choreograf O'Day stworzył ponad siedemdziesiąt oryginalnych baletów. Wykonywał zlecenia między innymi dla The New York City Ballet, Ballet British Columbia, Hubbard Street Dance Chicago, Les Grands Ballet Canadiens, Stuttgarter Ballett, Les Ballets de Monte Carlo, Pacific Northwest Ballet, Pennsylvania Ballet, Pittsburgh Ballet, Ballet Argentino, The Royal Danish Ballet, ProArteDanza, BalletX, Ballett im Revier, Ballett Augsburg, Ballett Nordhausen i Visceral Dance Chicago.

O'Day rozpoczął swoją pracę z tańcem w Joffrey Ballet School w Nowym Jorku. Po roku wstąpił do The Joffrey II, a w kolejnym roku został członkiem głównego zespołu The Joffrey Ballet. W 1984 r. rozpoczął wieloletnią współpracę z choreografką Twylą Tharp. W latach 1988–1991 był solistą w American Ballet Theatre, gdzie występował w różnorodnych rolach w repertuarze klasycznym i współczesnym.

W 1991 r. przyłączył się do William Forsythe's Frankfurt Ballet, a w latach 1992–1995 był członkiem White Oak Dance Project Michaiła Barysznikowa. W tamtym czasie często występował gościnnie z The New York City Ballet. W 1994 r. Michaił Barysznikow zaprosił O'Daya do stworzenia nowej choreografii dla The White Oak Dance Project, co stanowiło jego choreograficzny debiut. W 1998 r. O'Day założył swój własny zespół, O'Day Dances, we współpracy z kompozytorem Johnem Kingiem.

O'Day był wielokrotnie nagradzany i nominowany do nagród za swoje choreografie. W 2000 r. został nominowany do nagrody muzycznej MTV za najlepszą choreografię do teledysku So Pure Alanis Morissette. *Full Bloom (Pełny rozkwit)*, utwór, do którego choreografię stworzyli O'Day, Robert Glumbek i Luches Huddleston Jr., był nominowany do kanadyjskiej Nagrody Dora Mavor Moore w 2010 r. W tym samym roku O'Day jako pierwszy otrzymał The Koerner Award kanadyjskiego Banff Centre.

Jerzy Wołosiuk kierownictwo muzyczne

Absolwent Akademii Muzycznej im. Fryderyka Chopina w Warszawie. Od 2013 r. związany z Operą na Zamku w Szczecinie. Sprawował kierownictwo muzyczne nad premierami baletów: *Ogniwa – wieczór nowych choreografii do muzyki W. Lutosławskiego*, *Dzieje grzechu* do muzyki Karłowicza, *Alicja w Krainie Czarów* Zycha, *Polowanie na czarownice* Marston, *Dziadek do orzechów* Czajkowskiego, *Wieczór Baletów Polskich* do muzyki Palestra i Moniuszki oraz m.in. oper *Così fan tutte* Mozarta i *Proces* Glassa oraz *Dokręcanie śruby* Brittena, nagrodzonej Teatralną Nagrodą Muzyczną im. Jana Kiepury w kategorii najlepszy spektakl w Polsce w 2016 r. W 2019 rozpoczął współpracę z Teatrem Wielkim – Operą Narodową w Warszawie jako dyrygent wieczoru prawykonania i członek jury konkursu kompozytorskiego na mikrooperę *12 Minut dla Moniuszki*.

foto. Kaska Jankiewicz

Tijana Jovanović scenografia i kostiumy

Stworzyła kostiumy do przedstawień baletowych i operowych, m.in. dla Compania Contemporaria de Burgos, Teatru Wielkiego – Opery Narodowej w Warszawie, Opery Wrocławskiej, Opery Nova w Bydgoszczy, Opery na Zamku w Szczecinie, Kieleckiego Teatru Tańca, Teatru Muzycznego w Lublinie oraz Zespołu Artystycznego Wojska Polskiego. W swoim dorobku ma projekty kostiumów do wielu spektakli, np. *Makbet*, *Dzieje grzechu*, *Sen nocy letniej*, *Hamlet*, *Chopiniana*, *Carmen*, *El amor brujo*, *Ogniwa – wieczór nowych choreografii do muzyki W. Lutosławskiego*, *Ngoma – tańczący słoń*, *Rytm*, *Donna*, *Alicja w Krainie Czarów*, *Dziadek do orzechów*, *Fidelitas*.

foto. arch. prywatne

Dawid Karolak reżyseria światła

Od 2006 r. związany z Operą na Zamku w Szczecinie. Jako reżyser światła współtworzył tu spektakle: *Bajki ci opowiem*, *Napój miłosny*, *O krasnoludkach i sierotce Marysi*, *Historia najmniej prawdopodobna*, *Polowanie na czarownice*, *Dziadek do orzechów* oraz nagrodzone Bursztynowym Pierścieniem: *Zemsta nietoperza*, *Ogniwa – wieczór nowych choreografii do muzyki W. Lutosławskiego* i *Dzieje grzechu*. Realizował oświetlenie na Przystanku Woodstock (2014–2016), był także reżyserem światła na *Grechuta Festival* (2016–2017). Współpracował z wieloma reżyserami: J. Stokalską, N. Babińską, J. Baranem, reżyserami światła: M. Igielskim i B. Pałewiczem, oraz choreografami: K. Urbańskim, A. Hop, C. Marston, R. Glumbkiem, K. Kołodziejczyk i P. Czubowiczem.

foto. W. Piątek

Działalność dofinansowana ze środków Funduszu Przeciwdziałania COVID-19

instytut muzyki i tańca

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Sportu pochodzących z Funduszu Promocji Kultury w ramach programu „Taniec”, realizowanego przez Narodowy Instytut Muzyki i Tańca

Mecenas Opery na Zamku w Szczecinie

Partner Opery na Zamku w Szczecinie w 2021

Premiera 2 lipca 2021

muzyka

Frederic Rzewski

choreografia

Kevin O'Day

COMING TOGETHER

Frederic Rzewski
Coming Together, Attica

inscenizacja i choreografia Kevin O'Day
kierownictwo muzyczne Jerzy Wołoskiuk
scenografia i kostiumy Tijana Jovanović
reżyseria świateł Dawid Karolak

Obsada

Chiara Belloni / Emma McBeth
Nayu Hata / Julia Safin
Aleksandra Januszak / Aleksandra Głogowska
Olga Kuźmina-Pietkiewicz / Nadine De Lumé
Stéphanie Nabet / Viridiana Hernandez Martinez
Roger Bernad / Jeppe Jakobsen
Patrik Kowalski / Paweł Wdówka
Piotr Nowak / Pedro Rizzi
Yu Yamani / Andrzej Śmiałek

głos Konrad Pawicki
saksofon Maciej Marcinkowski
altówka Edyta Hedzielska
wiolonczela Wojciech Jaworski
instrumenty perkusyjne Dominika Sobkowiak
fortepian cyfrowy Olga Bila
syntezator Olga Bilas
gitara basowa Bartosz Świątek

dyrygent Jerzy Wołoskiuk

inspicjent Katarzyna Berowska

Premiera 2 lipca 2021 r., Opera na Zamku w Szczecinie

Coming Together i *Attica* to utwory skomponowane przez Frederica Rzewskiego. Wydane w 1974 r., pozostają ponadczasowe. Poddawane są różnorodnym interpretacjom — zarówno muzycznym, jak i tanecznym. Opera na Zamku także podejmuje próbę przybliżenia publiczności tych przełomowych dzieł sztuki awangardowej, tłumacząc libretto na język polski (za zgodą kompozytora) po raz pierwszy w historii.

Frederic Anthony Rzewski urodził się 13 kwietnia 1938 r. w USA. Polskie nazwisko zawdzięcza rodzicom — Polakom. Jest kompozytorem, pianistą i pedagogiem działającym w nurcie II awangardy europejskiej. Cechą charakterystyczną jego kompozycji są lewicujące akcenty polityczno-społeczne.

Genezą powstania *Coming Together* i *Attiki* są wydarzenia, które rozegrały się w 1971 r. w więzieniu Attica w stanie Nowy Jork. Pewnego dnia blisko 1300 osadzonych odważyło się głośno zaprotestować przeciwko bestialskiemu traktowaniu więźniów, biorąc zakładników i próbując pertraktować z władzami. Uzbrojone patrole stłumiły jednak bunt. W krwawych zamieszkach zginęło ponad 40 osób, w tym jeden z organizatorów rebelii Sam Melville — aktywista, antyimperialista, przeciwnik apartheidu skazany za wielokrotne zamachy bombowe w budynkach rządowych. Po śmierci Melville'a wydano listy pisane przez niego w więziennej celi. Tuż przed zebraniem zapisków w książce (*Letters from Attica*) publikowano je w gazecie. To właśnie na jeden z nich natknął się Rzewski. *List wywarł na mnie ogromne wrażenie. Poetycki wymiar tekstu w połączeniu z gorzką ironią losu czekającego więźnia sprawiły, że czytałem go wciąż od nowa. Starłem się poczuć obecność autora — nie tylko jako osoby z krwi i kości, ale także kogoś, kto pomoże mi uwolnić przekaz ukryty w języku. Języku prostym, a jednocześnie pozostawiającym przestrzeń do interpretacji. Ów akt wielokrotnego czytania zainspirował mnie do stworzenia utworu muzycznego — wspomina kompozytor.*

Coming Together to recytacja fragmentu listu na tle dźwiękowym z wiodącą linią basu, graną zwykle przez jednego muzyka na fortepianie lub elektrycznej gitarze basowej. Rzewski nakreślił zasady wykonywania utworu przez pozostałych muzyków, zostawiając im jednak przestrzeń do improwizacji. Siedmiowersowe strofy serwowane są słuchaczom stopniowo i z rozmysłem, co ułatwia emocjonalny odbiór treści.

Niezgoda na bezprawie i okrucieństwo jest kwestią wiecznie żywą, a głęboki przekaz łączy się ze smutną prawdą, której nie znał Melville: rok, w którym pisał, był ostatnim w jego życiu.

Kolejny utwór to *Attica*. Tym razem Rzewski oparł dzieło na słowach współwięźnia Melville'a, ocalałego z buntu Richarda X. Clarka. Został on zwolniony z więzienia kilka miesięcy po ustaniu zamieszek. Odwożono go do domu samochodem, gdy dziennikarz zapytał: „Jakie to uczucie — zostawić Atticę za sobą?”. „Attica is in front of me” (dosł.: Attica jest przede mną) — odpowiedział Clark. Zdanie to zainspirowało Rzewskiego do stworzenia kolejnego wybitnego utworu.

Katarzyna Huzar-Czub

Choreograf, O'Day:

Projekt Coming Together opiera się na koncepcji dotyczącej realnego poczucia wspólnoty. Naszym zadaniem jest akceptacja faktu, iż jesteśmy częścią pewnej grupy. Czasem ludziom łatwo jest być razem, a czasem okazuje się to niemożliwe. Są osoby, z którymi nawiązujemy relacje lekko i bez trudu, ale spotykamy także ludzi, z którymi nie znajdujemy wspólnego języka. Współdziałanie nie zawsze się udaje. Wiemy jednak, że dążenie do zjednoczenia pozostaje najwyższą ludzką wartością. Ponadto, tworząc spektakl, pracujemy m.in. nad utworem Amerykanki o polskich korzeniach, sami będąc kreatywnymi przedstawicielami obu kultur: amerykańskiej i polskiej. Choreograficznie bazujemy zarówno na estetyce baletu współczesnego, jak i klasycznego. Nacisk na zróżnicowanie stylów tanecznych to zasługa samych tancerzy. Ta współpraca bardzo nas do siebie zbliżyła. Był to proces niezwykle osobisty zarówno dla choreografów, jak i dla tancerzy.

Katarzyna Huzar-Czub:

Możliwość przetłumaczenia tekstu, który posłużył za libretto Coming Together, to dla mnie zaszczyt. Przekład poetycki jest moim ulubionym rodzajem przekładu, musiałam jednak pamiętać o kontekście, w jakim ów utwór powstał. Melville napisał wiersz, nie zdając sobie z tego sprawy! To Frederic Rzewski, dzieląc zdania w specyficzny sposób, poszerzył nam, odbiorcom, pole do interpretacji. Przekład Attiki okazał się wyzwaniem. Proste zdanie okazało się zupełnie nieproste. Na szczęście tekst czyta Konrad Pawicki. Nie wypada się martwić!

Robert Glumbek

inscenizacja i choreografia

phot. arch. prywatne

Po ukończeniu bytomskiej Państwowej Szkoły Baletowej Robert Glumbek dołączył do zespołu baletowego w Teatrze Wielkim – Operze Narodowej w Warszawie jako solista. Tu współpracował z Johnem Neumeierem, Maurice'em Bédjartem, Hansem van Manenem, Johnem Butlerem i Konstantinem Siergiejewem. W 1987 r. wyjechał do Kanady, gdzie pracował w Theatre Ballet of Canada, Judith Marcuse Company, Myth Productions i Desrosiers Dance Theatre (do 2000 r.). W latach 2002–2004 występował w Niemczech w Mannheim Ballett, w zespole tym był także pedagogiem baletu. Następnie już jako niezależny artysta i choreograf wrócił do Kanady. Od tego czasu współpracował z: Kevinem O'Dayem, Billem Jamesem, Peterem Chinem, Michaelem Downingiem, Dominique Dumais, Christopherem House'em, Serge'em Bennathanem, Marie Josee Cartier, Holly Small, Learie McNicolls i Teddem Robinsonem. Jego pierwsze projekty choreograficzne współtworzone z Robertem Campanellą to *Nothing Twice*, inspirowane twórczością Wisławy Szymborskiej i *Nine Sentiments* Michaela Ondaatje. W roku 2004 został współpracownikiem artystycznym ProArteDanza. W swoim dorobku artystycznym ma wiele uznanych dzieł, w tym m.in. dla Mannheim Ballett, Ballett Vorpommern, Ballet British Columbia, Toronto Dance Theatre, Opery na Zamku w Szczecinie, L'École supérieure de ballet du Québec, HCA, CCDT, Arts Umbrella oraz York University i Uniwersytetu Ryersona w Toronto, gdzie obecnie jest wykładowcą.

Był finalistą konkursów choreograficznych w Hanowerze i Stuttgarcie. Otrzymał wiele nagród, w tym tytuł Najlepszego Tancerza Roku (2006) przyznawany przez „Now Magazine”, K.M. Hunter Artist Award i Clifford E. Lee Choreography Award. Był czterokrotnie nominowany do nagrody Dory Mavor Moore, którą w 2010 r. otrzymał wspólnie z Roberto Campanellą za *...in between...* W Polsce dwukrotnie otrzymał Teatralną Nagrodę Muzyczną im. Jana Kiepury dla najlepszego choreografa: za *Ogniwa – wieczór nowych choreografii do muzyki W. Lutosławskiego*, część *Pewnego razu teraz* (2014) i *Dzieci z dworca ZOO* (2019) – wystawione w Operze na Zamku w Szczecinie.

(...) Wszyscy znamy te teksty, jest w nich taka siła, moc. Utwór *Dziwny jest ten świat*, w którym mowa o tym, jak człowiekiem gardzi człowiek, można uznać za kwintesencję tego, co obserwujemy na świecie (...). Chciałbym, żeby wszystko skończyło się dobrze. Taką też mam nadzieję. Że wyjdziemy kiedyś z konfliktów, dojrzejemy do akceptacji. „Że ludzi dobrej woli jest więcej” – jak śpiewał Niemen. (...) Jestem idealistą. Wierzę w ludzi. Żyję na co dzień w Kanadzie, w kraju, w którym doszło do wielkich zmian. Każdy człowiek jest tam sobą, tym, kim chce być. (...) Chciałbym, żeby wszędzie tak było. W taki świat wierzę i mam nadzieję, że tym spektaklem dokładam do tego swoją małą cegiełkę.

Fragmenty wywiadu z choreografem Robertem Glumbkiem.

Działalność dofinansowana ze środków Funduszu Przeciwdziałania COVID-19

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Sportu pochodzących z Funduszu Promocji Kultury w ramach programu „Taniec”, realizowanego przez Narodowy Instytut Muzyki i Tańca

instytut muzyki i tańca
M I T

Griffin Group
Miejscowa Opera na Zamku w Szczecinie

Partner Opery na Zamku w Szczecinie w 2021

Premiera 2 lipca 2021

choreografia

Robert Glumbek

**ŚWIECIE
DZIWNY**

Świecie dziwny

Piosenki:

Pocałunki – wyk. E. Demarczyk, muz. Z. Konieczny, sł. M. Pawlikowska-Jasnorzewska

Karuzela z Madonnami – wyk. E. Demarczyk, muz. Z. Konieczny, sł. M. Białoszewski

Grande Valse Brillante – wyk. E. Demarczyk, muz. Z. Konieczny, sł. J. Tuwim

Niepewność – wyk. M. Grechuta, muz. J.K. Pawluśkiewicz, sł. A. Mickiewicz

Ocalić od zapomnienia – wyk. i muz. M. Grechuta, sł. K.I. Gałczyński

Dziwny jest ten świat – wyk., muz. i sł. C. Niemen

Zabawa w ciuciubabkę – wyk. i muz. C. Niemen, sł. J. Grań

Obok nas – wyk. C. Niemen, muz. W. Pętowski, sł. J. Odrowąż

Niepotrzebni – wyk. C. Niemen, muz. M. Zimiński, sł. M. Gaszyński

Wykorzystano nagrania:

Ewa Demarczyk śpiewa piosenki Zygmunta Koniecznego © 1963, 1967 Polskie Nagrania ©© 2020 Warner Music Poland, A Warner Music Group Company / Marek Grechuta – Złota Kolekcja vol. 1 i 2 © 2008 © 2016 Warner Music Poland, A Warner Music Group Company / Czesław Niemen – Złota Kolekcja ©© 2000 Warner Music Poland, A Warner Music Group Company / Niemen Sukces ©© 2015 Warner Music Poland, A Warner Music Group Company. Płyta wydana przy współpracy z Fundacją im. Czesława Niemena.

inscenizacja i choreografia Robert Glumbek

scenografia i kostiumy Tijana Jovanović

reżyseria światła Dawid Karolak

Premiera 2 lipca 2021 r., Opera na Zamku w Szczecinie

Obsada

Nadine De Lumé / Stéphanie Nabet

Aleksandra Głogowska / Aleksandra Januszak

Emma McBeth / Nayu Hata

Viridiana Hernandez Martinez / Chiara Belloni

Julia Safin / Olga Kuźmina-Pietkiewicz

Andrzej Śmiałek / Roger Bernad

Jeppe Jakobsen / Piotr Nowak

Pedro Rizzi / Yu Yamani

Paweł Wdówka / Patryk Kowalski

fot. arch. prywatne

Tijana Jovanović
scenografia i kostiumy

Stworzyła kostiumy do przedstawień baletowych i operowych, m.in. dla Compania Contemporaria de Burgos, Teatru Wielkiego – Opery Narodowej w Warszawie, Opery Wrocławskiej, Opery Nova w Bydgoszczy, Opery na Zamku w Szczecinie, Kieleckiego Teatru Tańca, Teatru Muzycznego w Lublinie oraz Zespołu Artystycznego Wojska Polskiego. W swoim dorobku ma projekty kostiumów do wielu spektakli, np. *Makbet*, *Dzieje grzechu*, *Sen nocy letniej*, *Hamlet*, *Chopiniana*, *Carmen*, *El amor brujo*, *Ogniwa – wieczór nowych choreografii do muzyki W. Lutosławskiego*, *Ngoma – tańczący słoń*, *Rytm*, *Donna*, *Alicja w Krainie Czarów*, *Dziadek do orzechów*, *Fidelitas*.

Dawid Karolak
reżyseria światła

Od 2006 r. związany z Operą na Zamku w Szczecinie. Jako reżyser światła współtworzył tu spektakle: *Bajki ci opowiem*, *Napój miłosny*, *O krasnoludkach i sierotce Marysi*, *Historia najmniej prawdopodobna*, *Połowanie na czarownice*, *Dziadek do orzechów* oraz nagrodzone Bursztynowym Pierścieniem: *Zemsta nietoperza*, *Ogniwa – wieczór nowych choreografii do muzyki W. Lutosławskiego* i *Dzieje grzechu*. Realizował oświetlenie na Przystanku Woodstock (2014–2016), był także reżyserem światła na *Grechuta Festival* (2016–2017). Współpracował z reżyserami: J. Stokalską, N. Babińską, J. Baranem, reżyserami światła: M. Igielskim i B. Palewiczem, oraz choreografami: K. Urbańskim, A. Hop, C. Marston, R. Glumbkiem, K. Kołodziejczyk i P. Czubowiczem.

fot. W. Piątek

fot. P. Wołski

fot. P. Wołski